

CANCELARIA DE STAT A REPUBLICII MOLDOVA

Nr. 2212-239

Chișinău

25 septembrie 2014

Biroul Permanent
al Parlamentului

În temeiul articolului 73 din Constituția Republicii Moldova, se prezintă Parlamentului spre examinare proiectul de lege pentru modificarea și completarea unor acte legislative, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.784 din 25 septembrie 2014.

Responsabil de prezentarea în Parlament a proiectului de lege - Ministerul Afacerilor Interne.

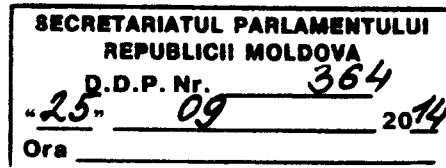
Anexă:

1. Hotărîrea Guvernului nr.784 din 25 septembrie 2014 - 2 ex.(limba română și rusă)
2. Proiectul de lege nominalizat - 1 ex. (limba română și rusă)
3. Notă informativă (limba română și rusă)
4. Expertiza Centrului Național Anticorupție
5. Avizul Ministerului Justiției

Secretar General al Guvernului

Victor BODIU

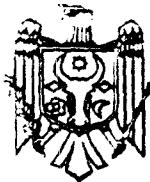
Ex. N. Sandu
Tel.: 022-250-579

Casa Guvernului,
MD-2033, Chișinău,
Republica Moldova

Telefon:
+373-22-250104

Fax:
+373-22-242696

GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

HOTĂRÎRE nr. 784

din 25 septembrie 2014

Chișinău

Cu privire la aprobarea proiectului de lege pentru modificarea și completarea unor acte legislative

Guvernul HOTĂRĂȘTE:

Se aprobă și se prezintă Parlamentului spre examinare proiectul de lege
pentru modificarea și completarea unor acte legislative.

Prim-ministrul

IURIE LEANCĂ

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor interne

Dorin Recean

Ministrul tehnologiei
informației și comunicațiilor

Pavel Filip

Ministrul justiției

Oleg Efrim

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA**L E G E
pentru modificarea și completarea unor acte legislative**

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Art. I. – La articolul 7 litera e) din Legea nr. 753-XIV din 23 decembrie 1999 privind Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 1999, nr. 156, art. 764), cu modificările și completările ulterioare, după sintagma „asigurarea tehnică a interceptării” se introduc cuvintele „datelor informaticе și a”.

Art. II. – Codul penal al Republicii Moldova nr. 985-XV din 18 aprilie 2002 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2009, nr. 72-74, art. 195), cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. În tot cuprinsul codului, în varianta în limba de stat, cuvîntul „telecomunicații”, la orice caz grammatical, se substituie cu cuvintele „comunicații electronice”, la cazul grammatical corespunzător.
2. La articolele 107-109, cifra „175¹” se substituie cu cifra „175”.
3. În dispoziția articolului 175, după cuvintele „cu caracter pornografic” se introduc cuvintele „, , propunerea unei întîlniri în scopul săvîrșirii împotriva victimei a oricărei infracțiuni cu caracter sexual”, iar în final se completează cu cuvintele „efectuate inclusiv prin intermediul tehnologiilor informaționale și de comunicații.”.
4. Articolul 175¹ se exclude.
5. Articolul 208¹:
în dispoziție, după cuvîntul „folosirea” se introduc cuvintele „, , obținerea cu bună știință, prin intermediul tehnologiei informației și comunicațiilor, a accesului”; în sancțiune, textul „de la 1 la 3 ani” se substituie cu textul „de la 3 la 7 ani”.

6. Articolul 259:

la alineatul (1), cuvintele „și dacă a cauzat daune în proporții mari” se exclud;

la alineatul (2), litera h) va avea următorul cuprins:

„h) cu cauzarea de daune în proporții mari”.

7. În sancțiunea articolului 260, textul „de la 500 la 1000 unități convenționale” se substituie cu textul „de la 200 la 500 unități convenționale”, iar textul „de la 2 la 5 ani” se substituie cu textul „de pînă la 3 ani”.

8. În sancțiunea articolului 260¹, textul „de la 500 la 1000 unități convenționale” se substituie cu textul „de la 200 la 1000 unități convenționale”, iar textul „de la 2 la 5 ani” se substituie cu textul „de pînă la 5 ani”.

9. Articolul 260²:

în dispoziție, după cuvîntul „intenționată” se introduc cuvintele „și fără drept”, iar cuvintele „, , dacă aceste acțiuni au cauzat daune în proporții mari,” se exclud;

în sancțiune, textul „de la 500 la 1000 unități convenționale” se substituie cu textul „de la 200 la 1000 unități convenționale”, iar textul „de la 2 la 5 ani” se substituie cu textul „de pînă la 5 ani”.

10. Articolul 260³:

alineatul (1):

în dispoziție, textul „, , dacă aceste acțiuni au cauzat daune în proporții mari,” se exclude;

în sancțiune, textul „de la 700 la 1000 unități convenționale” se substituie cu textul „de la 200 la 1000 unități convenționale”, iar textul „de la 2 la 5 ani” se substituie cu textul „de pînă la 5 ani”;

la alineatul (2), litera d) va avea următorul cuprins:

„d) care a cauzat daune în proporții mari”.

11. Articolul 260⁴:

alineatul (1):

în dispoziție, textul „, , dacă aceste acțiuni au cauzat daune în proporții mari,” se exclude;

în sancțiune, textul „de la 500 la 1000 unități convenționale” se substituie cu textul „de la 200 la 500 unități convenționale”, iar textul „de la 2 la 5 ani” se substituie cu textul „de pînă la 3 ani”;

la alineatul (2), litera d) va avea următorul cuprins:

„d) care a cauzat daune în proporții mari”.

12. În sanctiunea articolului 260⁵, textul „de la 1000 la 1500 unități conventionale” se substituie cu textul „de la 500 la 1500 unități conventionale”, iar textul „de la 2 la 5 ani” se substituie cu textul „de pînă la 5 ani”.

13. Articolul 260⁶:

alineatul (1):

în dispoziție, textul „dacă aceste acțiuni au cauzat daune în proporții mari,” se exclude;

în sanctiune, textul „de la 1000 la 1500 unități conventionale” se substituie cu textul „de la 500 la 1500 unități conventionale”, iar textul „de la 2 la 5 ani” se substituie cu textul „de pînă la 5 ani”;

alineatul (2):

în dispoziție, litera b) va avea următorul cuprins:

„b) dacă aceste acțiuni au cauzat daune în proporții mari”;

în sanctiune, textul „de la 4 la 9 ani” se substituie cu textul „de la 4 la 10 ani”; se completează cu alineatul (3) cu următorul cuprins:

„(3) Acțiunile prevăzute la alin. (1) sau (2) din prezentul articol, care au cauzat daune în proporții deosebit de mari,

se pedepsesc cu închisoare de la 8 la 15 ani.”

14. Articolul 261¹:

alineatul (1):

în dispoziție, textul „, , dacă acesta a cauzat daune în proporții mari,” se exclude;

în sanctiune, textul „de la 500 la 1000 unități conventionale” se substituie cu textul „de la 200 la 800 unități conventionale”, iar textul „de pînă la 1 an” se substituie cu textul „de pînă la 2 ani”;

alineatul (2):

în dispoziție, litera e) va avea următorul cuprins:

„e) care a cauzat daune în proporții mari”;

în sanctiune, textul „de la 1000 la 3000 unități conventionale” se substituie cu textul „de la 500 la 3000 unități conventionale”.

Art. III. – Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122-XV din 14 martie 2003 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2013, nr. 248-251, art. 699), cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 126 alineatul (2), după cuvintele „con vorbirile telefonice” se introduc cuvintele „, , traficul informatic și utilizatorii serviciilor de comunicații electronice”.

2. Se completează cu articolul 130¹ cu următorul cuprins:

„Articolul 130¹. Percheziția informatică și ridicarea obiectelor care conțin date informative

(1) Prin percheziție informatică se înțelege procesul de căutare, cercetare, descoperire, identificare și acumulare a datelor informative existente într-un sistem informatic sau suport de stocare a datelor informative, care ar putea avea importanță pentru cauza penală, realizat prin intermediul unor metode și mijloace tehnice ce asigură integritatea și autenticitatea informațiilor conținute în acestea.

(2) Percheziția informatică se efectuează în baza ordonanței motivate a organului de urmărire penală și numai cu autorizația judecătorului de instrucție.

(3) La efectuarea percheziției informative și/sau ridicării obiectelor care conțin datele informative trebuie să fie asigurată prezența persoanei la care se face percheziția și/sau ridicarea ori a unor membri adulți ai familiei acesteia, ori a celor care reprezintă interesele persoanei în cauză. Dacă prezența acestor persoane este imposibilă, se invită reprezentantul autorității executive a administrației publice locale.

(4) Ridicarea obiectelor care conțin date informative în încăperile instituțiilor, întreprinderilor, organizațiilor și unităților militare se efectuează în prezența reprezentantului respectiv.

(5) În cazul în care, în cadrul efectuării percheziției unui sistem informatic sau a unui suport de stocare a datelor informative, se constată că datele informative căutate sunt cuprinse parțial sau integral într-un alt sistem informatic ori suport de stocare a datelor informative și sunt în mod legal accesibile de la sistemul sau suportul inițial perchezitionat ori sunt disponibile pentru sistemul sau suportul inițial perchezitionat, percheziția informatică a celuilalt sistem informatic ori suport de stocare a datelor informative se poate efectua în baza ordonanței motivate a procurorului, fără autorizația judecătorului de instrucție, urmând ca acestuia să i se prezinte imediat, dar nu mai tîrziu de 24 de ore de la terminarea percheziției informative, datele informative obținute în urma acesteia, indicîndu-se motivele efectuării ei. Judecătorul de instrucție verifică legalitatea acestei acțiuni procesuale.

(6) În cazul constatării faptului că percheziția informatică efectuată în condițiile alin. (5) al prezentului articol a fost efectuată legal, judecătorul de instrucție confirmă rezultatele acesteia printr-o încheiere motivată. În caz contrar, prin încheiere motivată, recunoaște percheziția informatică a celuilalt sistem informatic ori suport de stocare a datelor informative ca fiind ilegală.

(7) În cazul în care ridicarea obiectelor care conțin date informative poate afecta grav desfășurarea activității persoanei care deține sau are sub control aceste

obiecte, organul de urmărire penală poate dispune, prin ordonanță motivată, efectuarea de copii, care servesc ca mijloc de probă. Copiile se realizează prin utilizarea metodelor și mijloacelor tehnice ce asigură integritatea și autenticitatea datelor informative.

(8) În cazul în care pentru efectuarea percheziției informative se cere un timp mai îndelungat, persoana care efectuează urmărirea penală ridică obiectele care conțin datele informative pentru a le examina la sediul organului de urmărire penală. Pentru aceasta, obiectele care conțin datele informative se împachetează și se sigilează, iar pachetul se semnează, făcîndu-se mențiunea respectivă în procesul-verbal.

(9) Suplimentar celor prevăzute la art. 260, procesul-verbal cu privire la percheziția informatică trebuie să cuprindă date cu privire la:

- a) descrierea și enumerarea sistemelor informative ori suporturilor de stocare a datelor informative față de care s-a dispus percheziția informatică;
- b) descrierea și enumerarea activităților desfășurate;
- c) descrierea și enumerarea datelor informative descoperite în cadrul percheziției informative;

(10) Percheziția informatică și ridicarea obiectelor care conțin date informative se efectuează conform prevederilor prezentului cod”.

3. Articolele se completează după cum urmează: 132⁶ - cu alineatul (6), 132⁷ și 134³ - cu alineatul (3), 133 și 138² - cu alineatul (7), 134⁵ și 135 - cu alineatul (5), 134⁴, 134⁶ și 138³ - cu alineatul (2), 136 - cu alineatul (9), iar la articolul 138¹, alineatul (5) se modifică, toate alineatele avînd următorul cuprins:

„Măsura specială de investigații prevăzută de prezentul articol poate fi dispusă în cazul infracțiunilor prevăzute la articolul 132¹ alineatul (2) punctul 2) din prezentul cod sau unei infracțiuni prevăzute la art. 174, 175, 185¹-185³, 208¹, 208², 237 și 259-261¹ din Codul penal.”

4. Articolul 132² alineatul (1) punctul 1):

se completează cu litera c¹) cu următorul cuprins:

„c¹) interceptarea și înregistrarea datelor informative;”.

la litera d), după cuvintele „trimiterilor poștale” se introduc cuvintele „și a comunicărilor electronice”.

5. La articolul 132⁸ alineatul (2), după textul „art. 172 alin. (2) și (3),” se introduce textul „art. 174.”.

6. Articolul 132¹¹ va avea următorul cuprins:

„Articolul 132¹¹. Interceptarea și înregistrarea datelor informative

(1) Interceptarea și înregistrarea datelor informative constă în folosirea unor

metode și/sau mijloace tehnice prin intermediul cărora are loc colectarea în timp real a datelor referitoare la traficul informatic și/sau a datelor referitoare la conținut, asociate comunicațiilor respective, altele decât cele prevăzute în art. 132⁸, transmise prin intermediul unui sistem informatic și stocarea informațiilor obținute în urma interceptării pe un suport tehnic.

(2) Interceptarea și înregistrarea datelor informatic se dispune și se efectuează în condițiile prevăzute la art. 132⁹, care se aplică în mod corespunzător.

(3) Măsura specială de investigații prevăzută de prezentul articol poate fi dispusă în cazul infracțiunilor prevăzute la articolul 132¹ alineatul (2) punctul 2) din prezentul cod sau a unei infracțiuni prevăzute la art. 174, 175, 185¹-185³, 208¹, 208², 237 și 259-261¹ din Codul penal.”.

7. Se completează cu articolul 132¹² cu următorul cuprins:

„Articolul 132¹². Verificarea înregistrării interceptărilor

Mijloacele de probă dobîndite în condițiile art.132⁸-132¹¹ pot fi verificate prin expertiză tehnică dispusă de către instanța de judecată la cererea părților sau din oficiu.”

8. Articolul 133:

în titlu, după cuvintele „trimiterilor poștale” se introduc cuvintele „și a comunicărilor electronice”;

la alineatul (1), după cuvintele „trimiterile poștale” se introduc cuvintele „și/sau comunicările electronice”;

la alineatul (2), după cuvintele „trimiteri poștale” se introduc cuvintele „și/sau comunicări electronice”, iar după cuvântul „fax” se introduc cuvintele „, mesageria textuală prin sisteme informatic încăpătă serviciilor de telefonie”;

la alineatul (3), după cuvintele „trimiterilor poștale” se introduc cuvintele „și/sau comunicărilor electronice”, după cuvintele „instituției poștale” se introduc cuvintele „sau, după caz, prestatorului de servicii de poștă electronică sau mesagerie textuală”, iar după cuvintele „trimiteri poștale” se introduc cuvintele „și/sau comunicări electronice”;

la alineatul (4), după cuvintele „instituției poștale” se introduc cuvintele „sau, după caz, prestatorului de servicii de poștă electronică sau mesagerie textuală”;

la alineatul (5), după cuvintele „instituției poștale” se introduc cuvintele „sau, după caz, prestatorul de servicii de poștă electronică sau mesagerie textuală”;

la alineatul (6), după cuvintele „trimiterilor poștale” se introduc cuvintele „și/sau comunicărilor electronice”.

9. Articolul 134 se completează cu alineatul (4) cu următorul cuprins:

„(4) Dispozițiile alin. (1)-(3) din prezentul articol se aplică în mod corespunzător și în cazul informațiilor ce țin de comunicările electronice.”

10. La articolul 134², alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Monitorizarea sau controlul tranzacțiilor financiare și accesul la informația finanțieră se dispun în cazul urmăririi penale pornite pe infracțiunile prevăzute la art. 135-145, 158, 165, 165¹, 185¹-185³, 189-192, 196, 199, 206, 208, 208¹, 208², 209, 217-217⁵, 220, 236, 237, 239-248, 251-253, 255, 256, 259-261¹, 275, 278-280, 283-285, 289¹-290, 292, 295¹, 295², 301¹, 302, 324-327, 330¹, 333, 334, 337-344, 352, 361 și 362¹ din Codul penal, precum și în cazul infracțiunilor săvîrșite prin sisteme informatiche sau mijloace de comunicare electronică.”

11. La articolul 134⁵ alineatul (1), în varianta în limba de stat, cuvintele „telecomunicații” se substituie cu cuvintele „comunicații electronice”.

12. La articolul 305 alineatul (3), după cuvintele „la interceptarea și înregistrarea comunicărilor,” se introduc cuvintele „la interceptarea și înregistrarea datelor informaticе,”.

Art. IV. – La articolul 17 din Legea nr. 264-XVI din 27 octombrie 2005 cu privire la exercitarea profesiei de medic (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2005, nr. 172-175, art. 839), cu modificările și completările ulterioare, alineatul (1) se completează cu litera e¹) cu următorul cuprins:

„e¹) să transmită în adresa organelor de drept orice informații, care i-au devenit cunoscute în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu, cu privire la cazurile de abuz, violență, inclusiv sexuală, față de copil;”.

Art. V. – La articolul 20 al Legii comunicațiilor electronice nr. 241-XVI din 15 noiembrie 2007 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2008, nr. 51-54, art. 155), cu modificările și completările ulterioare, alineatul (3) se modifică după cum urmează:

la litera a), cuvîntul „operativă” se substituie cu cuvîntul „specială”; la litera b), cuvîntul „operative” se substituie cu cuvîntul „speciale”.

Art. VI. – Codul contravențional al Republicii Moldova nr. 218-XVI din 24 octombrie 2008 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2009, nr. 3-6, art. 15), cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Dispoziția articolului 90 se completează în final cu cuvintele „, , sau accesarea acestora cu bună știință în locuri publice”.

2. Se completează cu articolul 247¹ cu următorul cuprins:

„Articolul 247¹. Încălcarea legislației cu privire la prevenirea și combaterea criminalității informatice

Încălcarea legislației cu privire la prevenirea și combaterea criminalității informatice de către furnizorii de servicii de comunicații electronice, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare, manifestată prin:

a) neîndeplinirea obligației de ținere a evidenței utilizatorilor de servicii;

b) necomunicarea către autoritățile competente a datelor despre traficul informatic, inclusiv datelor despre accesul ilegal la informația din sistemul informatic, despre tentativele de introducere a unor programe ilegale, despre încălcarea de către persoane responsabile a regulilor de colectare, prelucrare, păstrare, difuzare, repartizare a informației ori a regulilor de protecție a sistemului informatic prevăzute în conformitate cu statutul informației sau cu gradul ei de protecție, dacă acestea au contribuit la însușirea, la denaturarea sau la distrugerea informației ori au provocat alte urmări grave, perturbarea funcționării sistemelor informatic, alte incidente de securitate informatică;

c) neexecutarea, în condiții de confidențialitate, a solicitării autorității competente privind conservarea rapidă a datelor informaticice ori a datelor referitoare la trafic, față de care există pericolul distrugerii ori alterării, în condițiile stabilite de lege;

d) neprezentarea către autoritățile competente, în temeiul unei solicitări efectuate în condițiile stabilite de lege, a datelor referitoare la utilizatori;

e) neîndeplinirea măsurilor de securitate prin utilizarea unor proceduri, dispozitive sau programe informaticice specializate cu al căror ajutor accesul la propriul sistem informatic să fie restricționat sau interzis utilizatorilor fără asemenea drept;

f) neasigurarea păstrării datelor referitoare la trafic, în condițiile stabilite de lege, pentru identificarea furnizorilor de servicii, utilizatorilor de servicii și a canalului prin al cărui intermediu comunicația a fost transmisă;

g) neasigurarea descifrării datelor informaticice, generate în cadrul propriilor servicii, care se conțin în pachetele protocolelor de rețea sau neconservarea acestor date în condițiile stabilite de lege;

h) netransmiterea către autoritățile competente în condițiile stabilite de lege a informațiilor comunicate de către utilizatorii săi de servicii, cu privire la persoane fizice și/sau juridice care distribuie, difuzează, importă sau exportă imagini sau alte reprezentări ale unui sau mai mulți copii implicați în activități sexuale, precum și cu

privire la abuzuri sexuale comise față de un copil prin utilizarea comunicațiilor electronice;

i) neîndeplinirea obligației de sistare, folosind metodele și mijloacele tehnice necesare, în condițiile stabilite de lege, a accesului la toate adresele IP pe care sînt amplasate pagini web ce conțin pornografia infantilă, promovează abuzul sexual sau exploatarea sexuală a copiilor, conțin informații ce fac propaganda războiului sau terorismului, îndeamnă la ură sau discriminare națională, rasială ori religioasă, la ostilitate sau violență, conțin sau difuzează instrucțiuni privind modul de comitere a infracțiunilor

se sancționează cu amendă de la 100 la 150 de unități convenționale aplicată persoanei fizice, cu amendă de la 400 la 500 de unități convenționale aplicată persoanei juridice.”

3. Articolul 252 se exclude.

4. La articolul 400 alineatul (1), după cifra „245” se introduce cifra „, 247¹”.

Art. VII. – Legea nr. 20-XVI din 3 februarie 2009 privind prevenirea și combaterea criminalității informaticce (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2010, nr. 11-12, art. 17), cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 2 se completează cu următoarele noțiuni:

„infrastructură critică – un element sau un sistem, aflat pe teritoriul statului, care este esențial pentru menținerea funcțiilor de asigurare a sănătății, securității, bunăstării sociale, economice sau de altă natură a populației și a cărui perturbare sau distrugere poate avea un impact negativ semnificativ, ca urmare a incapacității de a menține respectivele funcții;

proprietar/operator/administrator de infrastructură critică – orice entitate stabilită de Guvern ca fiind deținător al un element sau a unui sistem care face parte din infrastructură critică ori este investit cu funcții de operare/administrare cu acesta;

conservarea datelor – păstrarea și protejarea integrității datelor existente, aflate în posesia sau sub controlul persoanei;

securitatea informatică – starea de normalitate rezultată în urma aplicării unui ansamblu de măsuri prin care se asigură confidențialitatea, integritatea, disponibilitatea și autenticitatea informațiilor în format electronic, a resurselor și serviciilor publice sau private, inclusiv prin prevenirea și combaterea criminalității informaticce;

criminalitatea informatică – fenomen social negativ caracterizat printr-un ansamblu de activități infracționale în care datele informaticce și/sau sistemele

informatică constituie instrument de comitere a infracțiunilor sau obiect al infracțiunilor.”

2. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Articolul 4. Atribuțiile organelor de drept în domeniul prevenirii și combaterii criminalității informatică

(1) În cadrul Procuraturii Generale, Ministerului Afacerilor Interne și Serviciului de Informații și Securitate activează subdiviziuni specializate, ale căror atribuții includ prevenirea și combaterea criminalității informatică și care colaborează în vederea realizării atribuțiilor date.

(2) Ministerul Afacerilor Interne desfășoară activitatea de prevenire și combatere a criminalității informatică, în conformitate cu legislația în vigoare, inclusiv prin efectuarea activității speciale de investigații și desfășurarea urmăririi penale pe cauzele privind criminalitatea informatică, desemnarea punctului de contact responsabil să asigure cooperarea internațională imediată și permanentă în domeniul combaterii criminalității informatică, prin realizarea cooperării internaționale, analiza tendințelor criminalității informatică, identificarea și protecția victimelor criminalității informatică.

(3) Ministerul Afacerilor Interne și Serviciul de Informații și Securitate, cu participarea altor autorități publice și instituții private, elaborează, administrează și actualizează baze de date privind fenomenul criminalității informatică.

(4) Ministerul Afacerilor Interne, în comun cu Procuratura Generală, efectuează studii în vederea depistării și înlăturării cauzelor și condițiilor ce favorizează criminalitatea informatică, iar rezultatele acestora le publică prin intermediul mijloacelor de informare în masă.

(5) Procuratura Generală:

a) desfășoară în limitele competenței activități de prevenire și combatere a crimelor informatică, în conformitate cu legislația în vigoare;

b) coordonează, conduce și exercită urmărirea penală pe cauzele privind criminalitatea informatică;

c) reprezintă în instanță de judecată învinuirea în numele statului;

d) primește și transmite cererile de asistență juridică internațională, de extrădare sau de arestare provizorie, formulate în faza de urmărire penală;

e) întreprinde alte măsuri orientate spre prevenirea și combaterea criminalității informatică.

(6) Serviciul de Informații și Securitate desfășoară activități de prevenire și combatere a criminalității informatică în sectorul securității naționale, inclusiv prin efectuarea activității speciale de investigații, relevarea activității grupurilor și organizațiilor criminale internaționale, alte activități în limitele competenței sale.

(7) Ministerul Tehnologiei Informației și Comunicațiilor, în comun cu Serviciul de Informații și Securitate, prezintă Comitetului securității informaticе propunerі privind asigurarea protecției și securității informaticе.

(8) Institutul Național al Justiției realizează perfecționarea profesională a personalului antrenat în înfăptuirea justiției în domeniul combaterii criminalității informaticе.”

3. Se completează cu articolele 4¹ și 4² cu următorul conținut:

„Articolul 4¹. Planul național de prevenire și combatere a criminalității informaticе

(1) În scopul prevenirii și combaterii criminalității informaticе, precum și asigurării protecției victimelor acesteia, Guvernul aprobă Planul național de prevenire și combatere a criminalității informaticе (în continuare – Plan național), elaborat cu avizul Procuraturii Generale.

(2) Planul național se aprobă periodic pentru un termen de 3 ani și prevede implementarea unor acțiuni complexe, realizarea de inițiative social-economice, orientate spre prevenirea și combaterea criminalității informaticе, precum și spre protecția victimelor acesteia, inclusiv prin cooperare cu organizații internaționale, organizații non-guvernamentale, alte instituții și reprezentanți ai societății civile.

(3) Autoritățile administrației publice centrale cu atribuții în domeniul prevenirii și combaterii crimelor informaticе adoptă planuri de acțiuni proprii pentru realizarea Planului național în domeniile lor de activitate.

Articolul 4². Comitetul securității informaticе

(1) Comitetul securității informaticе (în continuare – Comitet) este un organ colegial, instituit în scopul coordonării activității de asigurare a securității informaticе în procesul de guvernare, inclusiv prin coordonarea procesului de cooperare a autorităților statului cu organizații internaționale, organizații non-guvernamentale, alte instituții și reprezentanți ai societății civile.

(2) Comitetul este un organ consultativ al Guvernului.

(3) Componența nominală a Comitetului și Regulamentul acestuia se aprobă de Guvern.

(4) Procedura de numire și revocare a membrilor Comitetului este prevăzută de Regulamentul acestuia.

(5) Comitetul are următoarele atribuții:

a) prezintă Guvernului propunerі privind bazele politicii în domeniul asigurării securității informaticе în procesul de guvernare și recomandări orientate spre perfecționarea activității de depistare și lichidare a cauzelor și condițiilor care favorizează criminalitatea informatică;

b) monitorizează executarea Planului național de prevenire și combatere a criminalității informaticе și realizarea legislației în domeniu de către instituțiile și organizațiile de stat, iar despre rezultatul controlului informează Guvernul;

c) colectează și analizează informații privind dimensiunile, starea și tendințele criminalității informaticе la nivel național;

d) înaintează propunerি de perfecționare a legislației în domeniul securității informaticе;

e) organizează campanii de informare a populației despre criminalitatea informatică și pericolul social al acestui fenomen;

f) coordonează activitatea de realizare a Planului național, inclusiv de prevenire și combatere a criminalității informaticе;

g) evaluează periodic procesul de realizare a Planului național, informează Guvernul și societatea civilă despre rezultatele obținute;

h) alte atribuții conform funcțiilor ce îi revin.

(6) În componența Comitetului sînt incluși reprezentanții autorităților publice cu atribuții în asigurarea securității informaticе, precum și altor instituții în domeniu.

(7) Activitatea Comitetului este asigurată de Secretariatul permanent al acestuia.

(8) Comitetul prezintă Guvernului periodic, dar nu mai rar de odată în an către data de 1 februarie, un raport privind activitatea sa.

(9) Autoritățile administrației publice centrale pot solicita Comitetului prezentarea informațiilor privind respectarea legislației naționale în domeniul securității informaticе.”

4. Se completează cu articolul 6¹ cu următorul cuprins:

„Articolul 6¹. Obligațiile proprietarilor și operatorilor de infrastructuri critice

În scopul asigurării prevenirii criminalității informaticе, proprietarii și operatorii de infrastructuri critice sînt obligați:

a) să asigure securitatea infrastructurii critice deținute sau operate;

b) să creeze punctul de contact pentru realizarea interacțiunii cu autoritățile publice și instituțiile statului, abilitate cu asigurarea securității infrastructurilor critice;

c) să coopereze cu autoritățile competente în procesul de asigurare a securității infrastructurii critice deținute sau operate;

d) să comunice autorităților competente, imediat, dar nu mai tîrziu de 24 de ore din momentul depistării, datele despre accesul ilegal la datele din sistemul informatic, despre tentativele de introducere a unor programe ilegale, despre încălcarea de către persoane responsabile a regulilor de colectare, prelucrare, păstrare, difuzare, repartizare a informației ori a regulilor de protecție a sistemului

informatic prevăzute în conformitate cu statutul informației sau cu gradul ei de protecție, dacă acestea au contribuit la însușirea, la denaturarea sau la distrugerea informației ori au provocat alte urmări grave, perturbarea funcționării sistemelor informatic, alte incidente de securitate informatică.”

5. Articolul 7:

alineatul (1):

la litera b), cuvintele „delicte informatic” se substituie cu cuvintele „incidente de securitate informatică”;

la litera c), cuvîntul „imediată” se substituie cu cuvîntul „rapidă”, iar sintagma „120 de zile calendaristice” se substituie cu sintagma „180 de zile calendaristice”;

la litera e), cuvîntul „un” se substituie cu cuvîntul „propriul”, iar cuvîntul „autorizați” se substituie cu cuvintele „fără asemenea drept”;

la litera f), cuvintele „monitorizarea, supravegherea și” se exclud, iar textul „, , pe o perioadă de 180 de zile calendaristice” se substituie cu textul „în rețeaua de telefonie fixă și de telefonie mobilă pe o perioadă de cel puțin un an, iar a celor referitoare la trafic în Internet și telefonie prin Internet – pe o perioadă de cel puțin 6 luni”;

la litera g), după cuvîntul „perioadă” se introduc cuvintele „de cel”;

se completează cu literele h) și i) cu următorul cuprins:

„h) să transmită în adresa Ministerului Afacerilor Interne și Procuraturii Generale, în termen de 3 zile lucrătoare, orice informații comunicate de către utilizatorii săi de servicii, cu privire la persoane fizice și/sau juridice care distribuie, difuzează, importă sau exportă imagini sau alte reprezentări ale unui sau mai mulți copii implicați în activități sexuale, precum și cu privire la abuzuri sexuale comise față de un copil prin utilizarea comunicațiilor electronice;

i) să sistemeze, folosind metodele și mijloacele tehnice necesare, accesul din propriul sistem informatic la toate adresele IP pe care sunt amplasate pagini web ce conțin pornografia infantilă, promovează abuzul sexual sau exploatarea sexuală a copiilor, conțin informații ce fac propaganda războiului sau terorismului, îndeamnă la ură sau discriminare națională, rasială ori religioasă, la ostilitate sau violență, conțin sau difuzează instrucțiuni privind modul de comitere a infracțiunilor și sunt incluse în liste speciale, elaborate și periodic reînnoite conform procedurii stabilite de Guvern”;

la alineatul (2), cuvintele „de îndată” se substituie cu cuvintele „în termen rezonabil”.

6. Articolul 10:

la alineatele (1) și (2), cuvîntul „imediată” se substituie cu cuvîntul „rapidă”;

se completează cu alineatul (5) cu următorul cuprins:

„(5) În cazul în care, în timpul executării unei solicitări de conservare a datelor referitoare la trafic, autoritatea competență din Republica Moldova descoperă că un furnizor de servicii a participat într-un alt stat la transmiterea acestei comunicări, aceasta va dezvăluî rapid autorității competente străine solicitante o cantitate suficientă de date referitoare la trafic, pentru identificarea acestui furnizor de servicii și a canalului prin care comunicarea a fost transmisă.”

Art. VIII. – Articolul 18 alineatul (1) punctul 1) din Legea nr. 59 din 29 martie 2012 privind activitatea specială de investigații (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr. 113-118, art. 373), cu modificările ulterioare, se completează după cum urmează:

se completează cu litera c¹⁾) cu următorul cuprins:

„c¹⁾) interceptarea și înregistrarea datelor informatice”;

la litera d), după cuvintele „trimiterilor poștale” se introduc cuvintele „și/sau comunicărilor electronice”.

Președintele Parlamentului

NOTĂ INFORMATIVĂ
la proiectul de lege pentru modificarea și completarea unor acte legislative

Condițiile ce au impus elaborarea proiectului și rezultatele urmărite.

Procesul de implementare a tehnologiilor informaționale în toate domeniile vieții economice, sociale și de altă natură a Republicii Moldova a determinat evoluția fenomenului infracțional și extinderea acestuia asupra spațiului cibernetic. Astfel, în ultimii ani s-a atestat că rețelele de calculatoare și informațiile electronice sunt folosite tot mai frecvent în scopuri criminale, iar materialele ce ar putea constitui probe ale acestor infracțiuni sunt stocate și transmise tot prin intermediul acestor rețele de către făptuitori.

Luînd în considerație aspirațiile de integrare europeană și rigorile statului de drept în raport cu amenințările actuale la securitatea informațională, procesul continuu de dezvoltare și modernizare a tehnologiilor, consolidarea forțelor orientate la prevenirea și combaterea fenomenului infracțional în sectorul vizat a devenit o prioritate a procesului de guvernare în sectorul asigurării ordinii de drept.

În contextul procesului de reformare a Poliției, desfășurat în conformitate cu Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 986 din data de 24 decembrie 2012, în cadrul Ministerului Afacerilor Interne a fost creat Centrul pentru combaterea crimelor informatice. În atribuțiile Centrului intră îndeplinirea responsabilităților și punerea în aplicare a politicii de stat în domeniul combaterii infracțiunilor cibernetice și a infracțiunilor de exploatare sexuală online a copiilor.

Analizînd situația actuală la capitolul dezvoltării accesului publicului la internet, constatăm o extindere accelerată a gradului de utilizare a resurselor informaționale globale. Astfel, odată cu dezvoltarea informatizării serviciilor în domeniul economic, social, administrativ etc., se impune asigurarea securității informaționale și combaterea criminalitații informative, precum și a altor infracțiuni a căror instrument de bază sunt resursele informaționale.

Proiectul legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative va facilita realizarea obligațiunilor asumate odată cu ratificarea convențiilor internaționale în domeniu, inclusiv prin excluderea unui sir de bariere de ordin legislativ în procesul de asigurare a securității informaționale de către organele abilitate.

Principalele prevederi ale proiectului și elementele novatorii ale acestuia.

Proiectul prevede modificarea și completarea mai multor norme, în vederea ajustării acestora la cadrul juridic internațional și înlăturării deficiențelor constataate în procesul de aplicare a prevederilor legale. Aceste modificări și completări în principal urmăresc următoarele scopuri:

- Adaptarea prevederilor Codului Penal în scopul asigurării realizării politicii penale, reieșind din prevederile Protocolului facultativ la Convenția ONU cu privire la drepturile copilului referitor la vînzarea de copii, prostituția și pornografia infantilă, ratificat la 22 februarie 2007, a Convenției Consiliului Europei privind criminalitatea informatică, ratificată la 02 februarie 2009 și a Convenției Consiliului Europei pentru protecția copiilor împotriva exploatarii sexuale și a abuzurilor sexuale, ratificat la 19 decembrie 2011.

- Implementarea prevederilor Convenției Consiliului Europei privind criminalitatea informatică, privind percheziția informatică, conservarea rapidă a datelor informative și interceptarea datelor informative.
- Implementarea Convenției Consiliului Europei privind criminalitatea informatică și a Convenției Consiliului Europei pentru protecția copiilor împotriva exploatarii sexuale și abuzurilor sexuale (Lanzarote, 2007), sub aspectul garantării cercetarea și urmărirea eficientă a infracțiunilor prevăzute de Convențile.
- Implementarea Directivei 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatarii sexuale a copiilor și a pornografiai infantile.
- Asigurarea interacțiunii dintre instituțiile care realizează asistența victimilor abuzurilor și exploatarii sexuale și Ministerul Afacerilor Interne, prin completarea Legii Nr. 264 din 27 octombrie 2005 cu privire la exercitarea profesiunii de medic.
- Completarea Legii privind prevenirea și combaterea criminalității informative cu prevederi privind: Planul național de prevenire și combatere a criminalității informative, crearea unui Comitet al securității informative.
- Implementarea Directivei 2008/114/CE a Consiliului din 8 decembrie 2008 „Privind identificarea și desemnarea infrastructurilor critice europene și evaluarea necesității de îmbunătățire a protecției acestora”, prin definirea unui șir de noțiuni relevante, precum și determinarea obligațiilor proprietarilor și operatorilor de infrastructuri critice.

Modificările și completările sănt argumentate în ordinea cum acestea au fost propuse în proiectul de lege, după cum urmează:

Art. I. – Completarea Legii privind Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova:

Completarea urmărește asigurarea tehnică a interceptării datelor informative transmise prin intermediul rețelelor de comunicații electronice.

Art. II. - Codul penal:

1. Substituirea cuvântului „telecomunicații” cu cuvintele „comunicații electronice”: Odată cu adoptarea Legea comunicațiilor electronice nr. 241-XVI din 15 noiembrie 2007, conceptul de „telecomunicații” a fost substituit cu cel de „comunicații electronice”.

2-4. Excluderea art. 175¹ și includerea faptelor respective în dispoziția art. 175, precum și a trimiterilor la acesta din articolele 107-109:

Articolul 23 din Convenția Lanzarote prevede că fiecare Parte va lua măsurile necesare, fie ele legislative sau de altă natură, pentru a incrimina proponerea făcută cu intenție de către un adult, prin intermediul tehnologiilor de comunicare și informare, pentru a contracta un copil care nu a împlinit vîrstă prevăzută de articolul 18, alineatul 2 din Convenție (16 ani – în cazul Republicii Moldova), în scopul comiterii asupra acestuia a unei infracțiuni cu caracter sexual. În urma analizei componenței de infracțiune prevăzută în art. 175¹ Cod penal (Acostarea copiilor în scopuri sexuale), în raport cu prevederile art. 175 Cod penal (Acțiuni perverse), elucidăm că acțiunile de alternativă din componența infracțiunii de „Acțiuni perverse” cuprind acțiunea incriminată în art. 175¹ Cod penal „Acostarea copiilor în scopuri sexuale”.

Analizînd latura obiectivă a celor două infracțiuni, apare întrebarea: Oare propunerea unei întîlniri în scopul săvîrșirii împotriva copilului a oricărei infracțiuni cu caracter sexual nu prezintă în sine discuții cu caracter obscene sau cinic referitor la raporturile sexuale.

Astfel, atestăm că în cazul în care o persoană care a atins vîrstă generală a subiectului infracțiunii poartă discuții cu caracter obscene cu victimă cu vîrstă de pînă la 16 ani referitor la raporturi sexuale, prin care îi propune o întîlnire în vederea săvîrșirii raportului sexual și ulterior întreprinde careva acțiuni materiale în acest sens, apare o situație de concurență a normelor penale prevăzute în art. 175 Cod penal (Acțiuni perverse) și art. 175¹ Cod penal (Acostarea copiilor în scopuri sexuale).

De menționat că art. 175 Cod penal prevede pedeapsa cu închisoare de la 3 la 7 ani, iar art. 175¹ Cod penal – pedeapsa cu închisoare de la 1 la 5 ani. Respectiv prima infracțiune face parte din categoria celor grave, iar a doua – din categoria celor mai puțin grave.

Totodată, este de menționat că propunerea unei întîlniri cu un copil în scopul săvîrșirii împotriva acestuia a oricărei infracțiuni cu caracter sexual (realizarea intenției) urmată de fapte materiale care conduc la o astfel de întîlnire în sine prezintă pregătirea infracțiunii respective cu caracter sexual, căci în conformitate cu art. 26 alin. (1) Cod penal, „Se consideră pregătire de infracțiune înțelegherea prealabilă de a săvîrși o infracțiune, procurarea, fabricarea sau adaptarea mijloacelor ori instrumentelor, sau crearea intenționată, pe altă cale, de condiții pentru săvîrșirea ei dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, infracțiunea nu și-a produs efectul.”

Astfel, putem vorbi de pregătirea unei din următoarele infracțiuni:

- viol, adică raportul sexual săvîrșit prin constrîngere fizică sau psihică a persoanei sau profitînd de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voință (art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal al Republicii Moldova – ce prevede pedeapsa cu închisoare de la 5 la 12 ani. În cazul în care copilul nu a atins vîrstă de 14 ani – art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal ce prevede pedeapsa cu închisoare cu termen de la 10 la 20 de ani);

- acțiuni violente cu caracter sexual, adică homosexualitatea sau satisfacerea poftei sexuale în forme perverse, săvîrșite prin constrîngere fizică sau psihică a persoanei ori profitînd de imposibilitatea acesteia de a se apăra sau de a-și exprima voință (art. 172 alin. (2) lit. b) Cod penal al Republicii Moldova – ce prevede pedeapsa cu închisoare cu termen de la 5 la 12 ani. În cazul în care copilul nu a atins vîrstă de 14 ani – art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal – ce prevede pedeapsa cu închisoare cu termen de la 10 la 20 de ani);

Menționăm, că Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova, prin Hotărîrea Plenului nr. 17 din 07.11.2005 despre practica judiciară în cauzele din categoria infracțiunilor privind viața sexuală, a stabilit că raportul sexual, actul de homosexualism sau lesbianism săvîrșite cu o persoană de vîrstă fragedă (pînă la 14 ani) al cărei consumămint nu are valoare juridică, deoarece nu înțelege semnificația celor ce i se întîmplă, se califică nu conform art. 174 Cod penal al Republicii Moldova („Raportul sexual cu o persoană care nu a împlinit vîrstă de 16 ani”), ci potrivit art. 171 („Viol”) alin. (3) lit. b) sau 172 („Acțiuni violente cu caracter sexual”) alin. (3) lit. a) Cod penal.

- raportul sexual, altul decît violul, actele de penetrare vaginală, anală sau bucală și altele, comise asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vîrstă de 16 ani (art. 174 alin. (1) Cod penal – se aplică în cazul în care victimă are vîrstă cuprinsă între 14 și 16 ani – ce prevede pedeapsa cu închisoare cu termen de la 3 la 7 ani);

- recrutarea unui copil în scopul exploatarii sexuale, comerciale și necomerciale în industria pornografică (infracțiunea de trafic de copii, prevăzută în art. 206 alin. (1) lit. a) Cod penal al Republicii Moldova – ce prevede pedeapsa cu închisoare cu termen de la 10 la 12 ani. În cazul aplicării de violență fizică și/sau psihică, abuzului și/sau violenței sexuală, sau profitării de situația de vulnerabilitate a copilului, de amenințare cu divulgarea informațiilor confidențiale familiei copilului sau altor persoane – art. 206 alin. (2) Cod penal – ce prevede pedeapsa cu închisoare de la 10 la 15 ani. Iar în cazul în care copilul nu a atins vîrstă de 14 ani, sau faptele au fost săvîrșite asupra a doi sau mai multor copii – art. 206 alin. (3) lit. Cod penal – ce prevede pedeapsa cu închisoare cu termen de la 15 la 20 de ani);

În rezultat, avem de a face cu un concurs de infracțiuni (art. 175 + art. 171/ 172/ 174/ 206).

În acest context, dorim să atenționăm că formularea normelor, care se intersecțează parțial, se „suprapun” reciproc, duce la dublarea prevederilor legii penale, iar în consecință, crearea unor situații în care calificarea unor fapte devine dificilă. Asemenea situații întotdeauna favorizează abuzatorul și chiar facilitează evitarea răspunderii penale.

În linii generale, normele penale concurente conferă redundanță sistemului juridic penal, fiind generatoare de confuzii în practica judiciară.

Prin urmare, săvîrșirea unei fapte ce corespunde acțiunilor incriminate în art. 175¹ Cod penal poate fi calificată conform art. 175 CP.

Este important să menționăm, că conform bazei de date privind evidența infracțiunilor, deținută de Serviciul Tehnologii Informaționale al MAI, din momentul introducerii art. 175¹ Cod penal, conform indicilor articolului dat nu a fost înregistrată nici o cauză penală. Extrasul din baza de date menționată îl anexăm la proiect.

Acest fapt denotă nu lipsa de infracțiuni de acest gen, ci faptul că toate cazurile ce pot fi calificate conform art. 175¹ au fost calificate în baza art. 175 Cod penal („Acțiuni perverse”). Spre exemplu, în anul 2012 a fost înregistrată o cauză penală, în cadrul cărei-a a fost stabilit că o persoana cu numele „sasha”, contactând utilizatorul account-ului „њюша15” dintr-o rețea de socializare, despre care știa cu certitudine că nu a atins vîrstă de 16 ani, i-a propus utilizatorului oferirea serviciilor sexuale perverse.

În anul 2013 a fost înregistrată o cauză penală, în cadrul cărei-a a fost stabilit că cetățeanul P., în perioada lunilor septembrie – decembrie 2012, cu scopul satisfacerii poftei sale sexuale, știind cu certitudine, că M.S. a.n. 2000, nu a atins vîrstă de 16 ani, fiind cunoscut cu ea de mai mult timp, prin a invitat-o în încăperea casei, a purtat discuții cu ultima despre raport sexual în formă tradițională și perversă, după ce a săvîrșit în privința ei acțiuni perverse. În anul 2014 a fost înregistrată o cauză penală, în cadrul cărei-a a fost stabilit că o persoană ce administrează utilizatorul sub numele „Andrei Fedorenco”, prin intermediul rețelelor de socializare: Skype și VKontakte a întreținut discuții cu caracter obscen și cinic cu o persoană minoră referitoare la raporturi sexuale, invitînd minorul la o întîlnire în acest sens.

Astfel, considerăm oportună includerea faptelor și metodei din componența art. 175¹ în art. 175, în vederea excluderii situațiilor de concurență a normelor penale, deoarece politica penală impune o apreciere socială și juridică specială a faptelor, ce poate fi determinată numai într-o normă aparte.

5. Completarea dispoziției și modificarea sancțiunii în art. 208¹ Cod Penal:

În procesul de documentarea a infracțiunilor informatic, inclusiv a celor legate de exploatarea sexuală on-line a copiilor, s-au atestat un șir de impiedimente cu caracter normativ material și procedural, ceea ce deseori pe de o parte crează confuzii la interpretarea normelor legale și la calificarea infracțiunilor din această categorie, iar pe de altă parte nu asigură suficiente pîrghii procesuale la descoperirea faptelor cu caracter penal. Astfel, proiectul prevede introducerea unor completări în legea penală și procesual-penală, care vor asigura excluderea lacunelor cu caracter normativ și prin urmare, asigurarea restabilirii ordinii de drept de către organele abilitate.

Proiectul legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative va facilita ajustarea cadrului legislativ național la prevederile Convenției Consiliului Europei cu privire la protecția copiilor împotriva exploatareii și abuzului sexual.

Abuzul sexual asupra copiilor și exploatarea sexuală a copiilor reprezintă forme deosebit de grave de infracțiune. Abuzul sexual în copilărie este un eveniment extrem de traumatizant ce poate schimba o persoană pentru toată viața, cauzînd întreruperea dezvoltării emoționale, spirituale, intelectuale, sexuale și influențînd negativ interesul social, iar persistența acestuia subminează valorile fundamentale ale societății moderne.

Răspunsul insuficient al mecanismului de punere în aplicare a legii contribuie la răspîndirea acestor fenomene, iar evoluțiile din domeniul tehnologiei informației la fel au determinat agravarea acestor probleme, facilitînd producerea și distribuirea de imagini cu copii abuzați sexual și totodată oferind anonimitate infractorilor.

Potrivit datelor statistice, dinamica infracțiunilor de Pornografie infantilă din perioada 2009 – 2013 arată după cum urmează: 2 cazuri în 2009, nici un caz în 2010, 3 cazuri în 2011, 6 cazuri în 2012 și 15 cazuri în anul 2013.

În unul din cazurile de pornografia infantilă, însotit de comiterea abuzurilor sexuale față de copii, infractorul a fost condamnat la închisoare cu termen de 20 de ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis. Studiul "Violența față de copii în Republica Moldova", realizat de UNICEF demonstrează că 10% dintre copii sunt expuși abuzului sexual.

În acest sens, se propune completarea dispoziției și modificarea sancțiunii normei penale care incriminează infracțiunea de "pornografie infantilă".

Propunerea de completare a dispoziției reiese din prevederile art. 20 alin. (1) lit. f) din Convenția Lanzarote, care obligă incriminarea obținerii accesului cu bună știință, prin intermediul tehnologiilor informaționale și a comunicațiilor, la pornografia infantilă.

Necesitatea modificării sancțiunii articolului 208¹ din Codul Penal este argumentată după cum urmează: Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatareii sexuale a copiilor și a pornografiai infantile prevede în art. 5 alin. (6) că "Producerea de pornografia infantilă este posibilă de aplicarea unei pedepse cu închisoarea cu maximul de cel puțin trei ani". Astfel, ca exemplu al practicii europene la capitolul incriminării pornografiai infantile, putem menționa Legea 161 din 19/04/2003 a României, care prevede în Titlul III, Capitolul III, Secțiunea 3-a, la art. 51 "Pornografia infantilă prin sisteme informatic" aplicarea pedepsei cu închisoare de la 3 la 12 ani.

Articolul 30 al Convenției Consiliului Europei pentru protecția copiilor împotriva exploatareii sexuale și abuzurilor sexuale (Lanzarote, 2007), prevede că "Fiecare parte va lua măsuri legislative sau de altă natură necesare [...] pentru a garanta cercetarea și urmărirea eficientă a infracțiunilor prevăzute de Convenție".

Totodată, art. 132¹ al. (2) din Codul de procedură penală prevede că "Măsurile speciale de investigații se dispun și se efectuează dacă [...] există o bănuială rezonabilă cu privire la pregătirea sau săvîrsirea unei infracțiuni grave, deosebit de grave sau exceptional de grave". În măsură în care, investigarea infracțiunilor de pornografia infantilă este imposibilă fără înfăptuirea măsurilor speciale de investigații, în special a celor prevăzute la art. 134⁴ (Colectarea informației de la furnizorii de servicii de comunicații electronice), art. 134⁵ (Identificarea abonatului, proprietarului sau utilizatorului unui sistem de comunicații electronice ori al unui punct de acces la un sistem informatic), precum și alte măsuri speciale de investigații prevăzute de Codul de procedură penală, menționăm, că înfăptuirea măsurilor menționate este realizată de către organele de drept din toate statele UE, la investigarea infracțiunilor de pornografia infantilă.

Obligația de luarea a unor măsuri de ordin legislativ în vederea asigurării investigării infracțiunilor de pornografia infantilă este prevăzută și de Protocolul facultativ la Convenția ONU cu privire la drepturile copilului referitor la vînzarea de copii, prostituția și pornografia infantilă. Astfel, art. 8 din Protocol prevede că "Statele părți vor adopta în toate stadiile procedurii penale măsurile necesare pentru protejarea drepturilor și intereselor copiilor care sunt victimele practicilor interzise prin prezentul Protocol".

Asemenea prevederi sunt cuprinse și în Convenției Consiliului Europei privind criminalitatea informatică, care pe lîngă incriminarea infracțiunii de pornografia infantilă, atrage obligația de a adopta măsuri legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a stabili prerogativele și procedurile, în scopul desfășurării anchetelor sau procedurilor penale specifice.

Cu referire la practica CEDO la capitolul infracțiunilor de exploatare sexuală a copiilor, putem menționa cazul Karttunen versus Finlanda din anul 2008, unde prin rețeaua "Internet" a avut loc abuz sexual asupra unui copil în vîrstă de 12 ani și judecătoria a respins cererea depusă de poliție pentru obținerea unui ordin ce avea să oblige furnizorul de servicii să divulge identitatea abuzatorului din Internet. Instanța a reținut că nu exista nici o prevedere legală expresă cu privire la categoria dată de infracțiuni, care ar putea fi folosită pentru a obliga un furnizor de servicii internet să divulge informația cerută. Astfel, curtea de la Strasbourg a constatat că "Deși libertatea de exprimare și confidențialitatea comunicărilor sunt preocupări primordiale, iar utilizatorii mijloacelor de telecomunicație și a serviciilor Internet trebuie să aibă garanția că intimitatea lor și libertatea lor de exprimare sunt respectate, această garanție nu trebuie să fie absolută, ci trebuie sacrificată, dacă este cazul, în prezența altor imperitive legitime, cum ar fi prevenirea dezordinii și prevenirea infracțiunilor sau protecția drepturilor și libertăților altora. Legislatorul trebuia deci să ofere un cadru legal care să permită reconcilierea acestor interese concurente. Deși un astfel de cadru a fost ulterior introdus de legea cu privire la exercitarea libertății de exprimare în mijloacele media, acesta nu exista la momentul faptelor. Prin urmare, statul (Finlanda) nu a reușit să protejeze dreptul reclamantului, acordând prioritate cerințelor de respectare a confidențialității în detrimentul integrității sale fizice și morale". În concluzie, Curtea a constatat în unanimitate violarea drepturilor reclamantului, prin neîndeplinirea de către autoritățile statului a obligației pozitive de apărare.

În conformitate cu prevederile art. 55 Codul Penal, "Persoana care a săvîrșit pentru prima oară o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă poate fi liberată de răspundere penală și trasă la răspundere contravențională", art. 57 Codul Penal prevede că "Persoana care pentru prima oară a săvîrșit o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă poate fi liberată de răspundere

penală”. Totodată, în conformitate cu art. 107 al. (3), 108 al. (5) Codul Penal, amnistia și grațierea nu se aplică în cazul persoanelor care au săvîrșit asupra minorilor infracțiunea prevăzută la art. 208¹. Astfel, considerăm că reieșind din voința legiuitorului de a nu acorda persoanelor care au săvîrșit infracțiunea prevăzută la art. 208¹ (pornografia infantilă) dreptul la înlăturare a răspunderii penale, respectiv prin atribuirea infracțiunii la categoria celor grave, infractorii nu vor avea posibilitatea de a fi liberați de răspunderea penală, ceea ce este *a priori* înlăturării pedepsei penale.

Astfel, putem să menționăm cazul mediatizat la data de 30 ianuarie 2014 de către mai multe agenții de știri, cu privire la liberarea de răspundere penală a două persoane, care au păstrat și distribuit în rețeaua globală „Internet” imagini și înregistrări video din categoria pornografiai infantile. Acest caz a trezit reacții de protest din partea întregii societăți, ceea ce a adus un prejudiciu imens imaginii organelor de drept și justiției naționale în ansamblu.

6-14. Modificarea dispozițiilor și sancțiunilor infracțiunilor informaticice:

Conform datelor Procuraturii Generale, în perioada anilor 2003-2012 inclusiv, din 266 cauze penale pornite în baza art. 185¹-185², 259, 260², 260³, 260⁴, 260⁶, 261¹ din Codul Penal, care incriminează infracțiunile săvîrșite prin intermediul tehnologiei informației, 81 cauze penale au fost încetate în faza urmăririi penale, din motivul că valoarea prejudiciului calculat nu a atins 50.000 MDL, adică din lipsa elementelor infracțiunii, ceea ce constituie peste 30% din cauze penale. De asemenea, din 76 de dosare penale examineate în judecată, în 40 de cazuri (peste 52% din total) instanța a stabilit că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, deoarece prejudiciul calculat nu a atins suma de 50.000 MDL. Astfel, practica a demonstrat că în multe cazuri, deși este cauzat un prejudiciu de zeci de mii de lei, făptuitorul nu poate fi atras la răspundere penală, iar deseori nici nu poate fi începută urmărea penală, datorită faptului că valoarea prejudiciului cauzat de fapta, ce corespunde elementelor prevăzute de articolele menționate ale Codului Penal, nu atingea suma de 50.000 MDL.

Totodată, art. 2, 3, 5-8 din Convenția Consiliului Europei privind criminalitatea informatică, adoptată la Budapesta la 23 noiembrie 2001, ce obligă statele semnatare să incrimineze infracțiunile informaticice, nu prevăd producerea unor daune în urma săvîrșirii infracțiunilor ce corespund celor prevăzute la art. 259, 260², 260³, 260⁴, 260⁶, 261¹ din Codul Penal al Republicii Moldova. Art. 4 din Convenție, cere incriminarea faptelor de ”Afectare a integrității datelor”, iar al. (2) al aceluiași articol prevede că ”O parte va putea să își rezerve dreptul de a condiționa incriminarea comportamentului descris la paragraful 1 de producerea unor daune grave”.

Prin urmare, Convenția Consiliului Europei privind criminalitatea informatică nu obligă construcția unei componente materiale la infracțiunile prevăzute de articolele nominalizate ale Codului Penal, iar practica a demonstrat că faptele ce corespund elementelor prevăzute de articolelor menționate prezintă pericol social sporit.

Făcînd o paralelă cu art. 186 din Codul Penal (Furtul), putem menționa că la etapa actuală au fost înregistrate multiple cazuri, în care persoanele prin utilizarea datelor cardurilor bancare ce aparțin cetățenilor, au realizat operațiuni financiare virtuale în folosul său, astfel cauzînd titularilor acestor instrumente de plată prejudicii în diferite mărimi. Astfel de fapte ar putea fi calificate în baza art. 260⁶ din Codul Penal (Frauda informatică) – componentă de infracțiune ce prevede ca element obligatoriu cauzarea de daune în proporții mari. Elementele obiective ale acestor fapte prejudiciabile nu corespund celor prevăzute la infracțiunea de furt

datorită faptului că nu există sustragerea din punct de vedere fizic, adică luarea obiectului material; totodată, pentru calificarea faptei în baza art. 260⁶, este necesară cauzarea de daune în proporții mari. Prin urmare, în cazul în care persoana prin metoda menționată cauzează un prejudiciu de 45.000 MDL, fapta nu prezintă elementele infracțiunii prevăzute de art. 260⁶ din Codul Penal, unde pedeapsa cea mai dură prevăzută la al. 1 este închisoare de la 2 la 5 ani și totodată, nu poate fi calificată în baza art. 186 al. (2), lit. d) (furt, cu cauzarea de daune în proporții considerabile), unde pedeapsa cea mai dură este închisoare de pînă la 4 ani. Astfel, considerăm inechitabilă cerința obligatorie de cauzare a prejudiciului în proporții mari la art. 260⁶, în condițiile în care același prejudiciu cauzat prin sustragere de mijloace financiare fără utilizarea tehnologiei informației atrage răspunderea penală în baza art. 186 Cod Penal.

La comportamentul fraudelor informaționale comise în sectorul bancar, menționăm că în conformitate cu datele oferite de Banca Națională a Moldovei, dinamica fraudelor relevante în ultimii ani, comise cu utilizarea tehnologiei informației, constituie: în 2010 – 408 cazuri, cu cauzarea prejudiciului de 927.239 MDL; în 2011 – 341 cazuri, cu cauzarea prejudiciului de 1.088.857 MDL; în 2012 – 9.644 cazuri, cu cauzarea prejudiciului de 17.511.898 MDL; în 2013 – 12.554 cazuri, cu cauzarea prejudiciului de 13.358.524 MDL; iar în primul semestru al anului 2014 – 9.383 cazuri, cu cauzarea prejudiciului de 8.484.853 MDL.

Astfel, atestăm o creștere considerabilă a numărului fraudelor comise în sectorul bancar prin tehnologia informației, în anul curent suma prejudiciului cauzat activității bancare deja depășind 8 milioane de lei.

Reiesind din cele sus-menționate, se propune excluderea consecinței de cauzare de daune în proporții mari la alineatul 1 și includerea acestor consecințe în calitate de agravantă, la infracțiunile informatiche prevăzute în art. 259, 260², 260³, 260⁴, 260⁶, 261¹ din Codul Penal.

Art. III. - Codul de procedură penală:

1. Completarea dispoziției articolul 126 alineatul (2) după sintagma „con vorbirile telefonice” cu sintagma „, , traficul informatic și utilizatorii serviciilor de comunicații electronice”:

Informația cu privire la traficul informatic și utilizatorii serviciilor de comunicații electronice constituie date privind viața privată a persoanei, la fel ca și cele cu privire la con vorbirile telefonice, reiesind din care fapt este necesară reglementarea controlului judiciar asupra ridicării acestor date.

2. Articol nou „Percheziția informatică și ridicarea obiectelor care conțin date informatiche”:

Potrivit art. 19 alin. 1 din Convenția de la Budapesta, „Fiecare parte va adopta măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a conferi autorităților sale competente dreptul de a percheziționa sau de a accesa într-un mod similar: un sistem informatic sau o parte a acestuia, precum și datele informatiche care sunt stocate în acesta și un suport de stocare informatic care permite stocarea datelor informatic pe teritoriul său”.

3, 5, 10. Completarea articolelor din CPP cu prevederi privind dispunerea măsurilor speciale de investigații pe cazurile privind infracțiunile prevăzute în Convenția Consiliului Europei privind criminalitatea informatică:

Potrivit art. 14 alin. 1 din Convenția de la Budapesta, „Fiecare parte va adopta măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a stabili prerogativele și procedurile prevăzute în prezenta secțiune, în scopul desfășurării anchetelor sau procedurilor penale specifice.

Articolul 30 al Convenției Consiliului Europei pentru protecția copiilor împotriva exploatarii sexuale și abuzurilor sexuale (Lanzarote, 2007), prevede că ”Fiecare parte va lua măsuri legislative sau de altă natură necesare [...] pentru a garanta cercetarea și urmărirea eficientă a infracțiunilor prevăzute de Convenție”.

4, 6, 12. Introducerea măsurii speciale de investigații „Interceptarea și înregistrarea datelor informative”, autorizată de către judecătorul de instrucție:

Măsura interceptării datelor informative este prevăzută în Titlul 5 art. 20 și 21 din Convenția Consiliului Europei privind criminalitatea informatică, adoptată la Budapesta la 23 noiembrie 2001 și presupune colectarea și înregistrarea datelor referitoare la trafic și a celor referitoare la conținut, asociate comunicațiilor respective.

7. Odată cu introducerea articolului articolul 132¹¹ „Interceptarea și înregistrarea datelor informative”, articolul 132¹¹ în vigoare „Verificarea înregistrării interceptărilor” a devenit 132¹², fiind totodată completat cu prevederile privind posibilitatea verificării prin expertiză tehnică, dispusă de către instanța de judecată, la cererea părților sau din oficiu, a mijloacelor de probă dobândite în urma interceptării și înregistrării datelor informative.

8, 9. Completarea articolelor 132² și 134 cu prevederi privind comunicările electronice:

Ca urmare a creșterii semnificative a posibilităților oferite de comunicațiile electronice, scrisorile pot fi expediat inclusiv și în format electronic.

11. Substituirea cuvîntelor „telecomunicații” cu cuvintele „comunicații electronice”:

Odată cu adoptarea Legea comunicațiilor electronice nr. 241-XVI din 15 noiembrie 2007, conceptul de „telecomunicații” a fost substituit cu cel de „comunicații electronice”.

Art. IV. – Completarea Legii cu privire la exercitarea profesiunii de medic:

Putem atesta faptul că foarte frecvent copiii care devin victime a unor abuzuri sexuale, necesită o asistență din partea instituțiilor medicale. Deseori, în astfel de cazuri instituțiile de profil acordă, în limitele atribuțiilor sale generale, ajutor medical necesar pentru vindecarea consecințelor fizice sau psihice ale abuzului, însă în acest caz făptuitorul are posibilitatea de a continua săvîrșirea infracțiunilor cu caracter sexual asupra copiilor. Din aceste considerente, prin completarea Legii Nr. 264 din 27 octombrie 2005 cu privire la exercitarea profesiunii de medic, se urmărește asigurarea interacțiunii dintre instituțiile care realizează asistența victimilor abuzurilor și exploatarii sexuale și Ministerul Afacerilor Interne în calitate de organ al statului care asigură apărarea drepturilor victimilor acestor infracțiuni cu rezonanță social-sporită și atragerea infractorului la răspundere, întru corectarea acestuia sau izolare de societate.

Art. V. – Modificarea Legii comunicațiilor electronice:

Odată cu intrarea în vigoare a Legii privind activitatea specială de investigații, conceptul de „activitate operativă” a fost substituit cu cel de „activitate specială”.

Art. VI. - Codul contravențional al Republicii Moldova:

1. Completarea art. 90:

Cu referire la fenomenul pornografiei la nivel global, putem menționa că deși acesta a fost în anii '60 ai secolului trecut un fenomen „de cartier”, a devenit astăzi un fenomen amplu răspândit. O revista pornografică vîndută atunci de un vînzător ambulant în mod secret unui consumator de gen, a ajuns astăzi să fie pusă alături de cotidienele centrale de informație.

Extinderea fenomenului la nivel global la toate grupele de vîrstă și clase sociale, se datorează resurselor informaționale.

Pornografia degradează și exploatează oamenii, subminează familia, deformează relațiile familiale și sociale. Acest fenomen creează dependență și patologie sexuală. Asemenea dependentului de droguri care încearcă de la marijuana la cocaina și heroina, dependentul sexual trece în mod inevitabil dincolo de modul în care se comportă în clipa debutului spre noi granițe a lucrurilor interzise. Ceea ce a început cu o simplă curiozitate, satisfăcută la început prin vizualizarea scenelor de nudism, continuă cu cea a filmului erotic, a perversiunilor sexuale și unele cazuri se încheie cu săvîrșirea infracțiunilor cu caracter sexual, precum violul și chiar abuzul sexual față de copii.

Profesorul Victor Klyne, de la Universitatea din Utah (SUA), spunea că un consumator de pornografia trece prin patru stadii, în mod gradat, pînă la un comportament deviant. În opinia profesorului, primul stadiu este acela al încinației de a vedea poze pornografice și de a le reduce în memorie. Al doilea stadiu este escaladarea. Prima poza o cere pe a doua, și astfel dorința crește progresiv. Al treilea stadiu este desensibilizarea. Ceea ce era cîndva vulgar sau respingător, și totuși incitant din punct de vedere sexual, devine un lucru obișnuit. Al patrulea stadiu este punerea în practică a fanteziilor și satisfacerea poftelor, ceea ce poate genera și un comportament antisocial sub formă de infracțiune împotriva vieții sexuale.

Pericolul cel mai pervers al pornografia este că aceasta constituie o capcană și pentru oamenii care doresc să trăiască moral, dar poate accidental, sunt expuși pornografiai. Pornografia are capacitatea de a crea dependență, care se începe cu inevitabilul efect hormonal și se continuă cu o adîncire în seducțiile poftei sexuale, după care implicit apare dependență.

Un studiu realizat în SUA în rîndul celor care au comis abuzuri sexuale a descoperit faptul ca 86% dintre violatorii condamnați au afirmat că erau utilizatori frecvenți ai pornografiai. Un alt studiu a demonstrat că în orașele în care există afaceri cu pornografia au loc cu 40% mai multe crime și cu 50% mai multe abuzuri sexuale.

Astfel, combaterea pornografiai trebuie să aibă loc prin interdicția răspândirii în orice formă produselor pornografice, inclusiv în locuri publice. Reiesind din aceste considerente, proiectul prevede completarea art. 90 din Codul Contravențional, în sensul protejării societății de fenomenul nociv menționat.

2. Completarea Codului cu art. 247¹:

În vederea asigurării unui sprijin în raport cu realizarea prevederilor Legii Nr. 20 din 03 februarie 2009 privind prevenirea și combaterea criminalității informatică, proiectul prevede completarea Codul Contravențional al Republicii Moldova cu un articol nou, care

prevede atragerea la răspundere în cazul încălcării legislației cu privire la prevenirea și combaterea criminalității informaticе.

3. Excluderea art. 252 este determinată de excluderea consecințelor de cauzare a daunelor în proporții mari la art. 261¹ din Codul Penal. Prin urmare, odată cu schimbarea componenței de infracțiune în formală este necesară excluderea art. 252 Cod Contravențional care prevede răspunderea contravențională pentru aceleași fapte.

4. Modificarea art. 400 al. (1):

Odată cu introducerea art. 247¹ a fost desemnat agentul constatator al acestui gen de contravenție.

Art. VII. - Legea privind prevenirea și combaterea criminalității informaticе:

1. Au definite un sir de noțiuni relevante, în vederea excluderii unor interpretări arbitrar ale acestora în procesul de prevenire și combatere a criminalității informaticе.

2. Au fost completate atribuțiile organelor de drept în domeniul prevenirii și combaterii criminalității informaticе, inclusiv reieșind din prevederile Legii privind ratificarea Convenției de la Budapesta.

3. În scopul prevenirii și combaterii criminalității informaticе, precum și asigurării protecției victimelor acesteia, Guvernul urmează să aprobe Planul național de prevenire și combatere a criminalității informaticе.

În scopul coordonării activității de asigurare a securității informaticе în procesul de guvernare, inclusiv prin coordonarea procesului de cooperare a autorităților statului cu organizații internaționale, organizații non-guvernamentale, alte instituții și reprezentanți ai societății civile, urmează a fi instituit un organ colegial consultativ al Guvernului.

4. Desemnarea obligațiilor proprietarilor și operatorilor de infrastructuri critice:

La etapa actuală a progresului tehnologic și procesului de informatizare a vieții economice, politice, sociale și de altă natură, funcționarea principalelor instituții ale statului, precum și a serviciilor de importanță vitală pentru societate se realizează prin utilizarea produselor program și schimbului de date digitalizate, care formează în ansamblu infrastructura critică.

Infrastructura oricărei națiuni asigură funcționarea normală a instituțiilor publice și private din sectoarele economic, finanțier, alimentar, al comunicațiilor, al sănătății publice și de altă natură. Într-o societate modernă, mecanismul de funcționare al acestor instituții se sprijină pe anumite sisteme cibernetice, formate din rețele de computere, servere și produse de program ce asigură dirijarea automatizată a proceselor.

Amenințările actuale din partea criminalității cibernetice determină acordarea unei atenții deosebite protecției infrastructurilor critice. Complexitatea și interdependența elementelor acestei infrastructuri impun luare unor măsuri de protecție la nivel național.

În această ordine de idei, prin completarea Legii privind prevenirea și combaterea criminalității informaticе proiectul transpune și prevederile Directivei 2008/114/CE a

Consiliului din 8 decembrie 2008 „Privind identificarea și desemnarea infrastructurilor critice europene și evaluarea necesității de îmbunătățire a protecției acestora”.

5. Modificările și completările art. 7 privind obligațiile furnizorilor de servicii urmăresc consolidarea rolului acestor furnizori în procesul de prevenire și combatere a criminalității informatiche, prin eliminarea unui sir de neclarități și ambiguități constatate.

Ca urmare a creșterii semnificative a posibilităților oferite de comunicațiile electronice, datele referitoare la utilizarea comunicațiilor electronice sunt deosebit de importante și, în consecință, reprezintă un instrument valoros în vederea prevenirii, cercetării, descoperirii și urmăririi penale a infracțiunilor informatiche.

Potrivit articolului 18 alineatul (l) din Convenția Consiliului Europei privind criminalitatea informatică, ratificată de către Republica Moldova prin Legea nr. 6 din 02 februarie 2009, fiecare parte va adopta măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc necesare pentru a confira autorităților sale competente dreptul de a ordona: unei persoane prezente pe teritoriul său să comunice datele informatiche menționate, aflate în posesia sau sub controlul său, care sunt stocate într-un sistem informatic ori pe un suport de stocare informatic; și unui furnizor de servicii care oferă prestații pe teritoriul părții să comunice datele din posesia sau de sub controlul său referitoare la abonați și la astfel de servicii.

Totodată, Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatarii sexuale a copiilor și a pornografiai infantile prevede luarea unor măsuri de blocare a accesului utilizatorilor la paginile de Internet care conțin sau difuzează pornografia infantilă. Totodată, Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice din 16 decembrie 1966 prevede interzicerea oricărei propagande în favoarea războilui, precum și oricărui îndemn la ură sau discriminare națională, rasială ori religioasă, la ostilitate sau violență. Astfel, proiectul prevede sistarea accesul la adresele IP pe care sănt amplasate paginile web, care conțin astfel de informații. Menționăm, că cazurile și procedura de sistarea a accesului urmează a fi desfășurată în cadrul unei hotărîri de Guvern.

6. Substituirea termenului de conservare „imediată” cu cel de conservare „rapidă” urmărește ajustarea legislației la prevederile art. 29 din Convenția Consiliului Europei privind criminalitatea informatică, care prevede anume noțiunea de „Conservare rapidă a datelor informatiche stocate”.

Totodată, completarea art. 10 din Lege cu alin. (5) este determinată de prevederile art. 30 din Convenție „Dezvăluirea rapidă a datelor conservate”, care prevede că „În cazul în care, în timpul executării unei cereri de conservare a datelor referitoare la trafic în legătură cu o comunicare specifică formulată în aplicarea art. 29, partea solicitată va descoperi că un furnizor de servicii a participat într-un alt stat la transmiterea acestei comunicări, aceasta va dezvăluiri rapid părții solicitante o cantitate suficientă de date referitoare la trafic, pentru identificarea acestui furnizor de servicii și a canalului prin care comunicarea a fost transmisă.”

Art. VIII. – Completarea art. 18 alineatul (1) punctul 1) din Legea privind activitatea specială de investigații urmărește completarea listei măsurilor speciale de investigații cu cea de „Interceptare și înregistrare a datelor informaticе”, prevăzută în Titlul 5 din Convenția

Consiliului Europei privind criminalitatea informatică, precum și completarea cu prevederi privind comunicările electronice, menționate anterior.

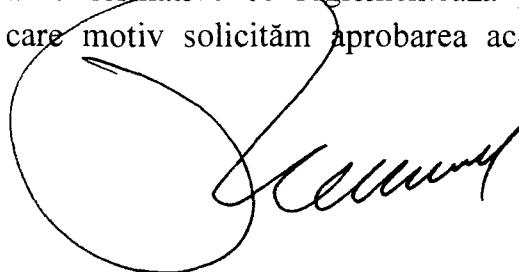
În final, menționăm, că proiectul a fost definitivat în urma ședinței comune a reprezentanților Ministerului Afacerilor Interne, Serviciului de Informații și Securitate, Procuraturii Generale, precum și reprezentanții Agenției Naționale pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației, precum și reprezentanților societății civile: Consiliului Național pentru Participare de pe lângă Guvern, ONG „La Strada” și „Credo”, agenților și portalurilor de știri „Publika”, „Unimedia” și „www.privesc.eu”, companiilor „Orange Moldova”, „Moldcell”, „Moldtelecom”, „Unite”, „Starnet”, „Sun Communications”, „Arax-Impex”, „DAAC-Hermes”, „Interact Media”, portalului de anunțuri „999.md” și altor companii de profil, ale căror propuneri au fost examineate și incluse în proiect.

Ulterior, proiectul a fost avizat repetat de către instituțiile de resort, care l-au susținut și au exprimat importanța acestuia pentru asigurarea securității informatice în plan național.

Impactul proiectului

Modificările propuse ale actelor legislative au o importanță extrem de majoră în procesul de perfecționare a bazei normative ce reglementează prevenirea și combaterea fenomenului infracțional, din care motiv solicităm aprobarea acestora de către Guvernul Republicii Moldova.

Ministrul

Dorin RECEAN